

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 4 FEBRUARY 1861.

Het is wel bekend, dat de welvaard van een land voornamelijk afhangt, van de voorzigtige staat van deszelfs landbouw. Het eerste en grootste doelwit van politieke economie is, om te zorgen voor de directe domestieke behoeftigheden van het volk, en ten tweede, om het land bekwaam te maken, tot den opbrengst, van zoo veel uitvoerbare gerieflijkheden, als waar door het badragen van den vrasinden invoer kan bestreken worden. In dit eerste geval hebben wy geens groote reden van klagen; onze oogsten zijn deze laatste jaren wat beter uitgevallen als zy wel te voren geweest zyn; doch, wat aangaat het artikel van uitvoer, daarin zyn wy verre agteruit by onze naburen, en wy weten dat de rede van het niet toenemen derzelve niet ten volken kan worden toegeschreven, aan natuurlijke gebreken;—Eene menigte van oorzaken, liden tot stemming van den Landbouwer, in de bevordering van zyne werkzame roeping: Engeland met al derzelvelv luisterye vertooning van handels invloed, hangt grootdeels of van de inkomsten van haren grond: En door slechts het oog te werpen, op de onderscheidene takken van haar inkomst systema, kan men ras ontwaren, dat de opbrengsten, die het Gouvernement uit die soort van werkzaamheid trekt, veel meer bedraagt, als haar handel in staat is op te brengen.

Men zegt dat de aangrooi van voorspoed in den landbouw van eene plaats, in vergelyking staat, met de welvaard en rykdom van het gros der landbouwers, dit punt van huishoudkunde, konde streek houden in een land waar de beschaving reeds tot volmaaktheid gekomen is, waar de boerderyen menigvuldiger, zyn en waar de bevolking overvloedig is, wanneer dan zeer weinig ontbreekt, om aan de verwagting van den Capitalist te beantwoorden: maar in dat land, waar geene dier voorregten bestaat, moet de landbouwer eene sterk agteruit tenen. Een samenloop van ongunstige omstandigheden, werken de ontwerpen van den Zuid-Afrikaanschen landbouwer tegen, het gebrek aan Kapitaal en kennis by den landhouwende klasse, de veralgemeening der boerderyen van elkander, tot schrale bevolking, het totaal gebrek aan bevaarbare rivieren en de slechte staat der wegen, behoren tot de tegenwerkingen, waarmede de landman in deze kolonie te kampen heeft.

Wy halen de opgaven van eenen anderen Correspondent van wiens getuigenis wy alle reden hebben, geloof aan te hegten, van de bezitters van landgoederen in Albanie sprekende, zegt hy:

— In het zuidelyke gedeelte van Albanie zyn op dit oogenblik 10 Boerderyen te koop, ik geloof er zyn meer, doch van desen ben ik bewust en kan eene lyst verschaffen.) bestaande tussehen de 60 en 70 duizend Acres; vyf of zes zyn volstrekt niet geproceerd, en het geheel te samen genomen, draagt slechts een overvloed van land van het dat gemaklyk op 2000000 kan worden gebouwd. Wanneer de zaken dus staan, kan elk mensch naar zyne verkiezing of informatie betrekken, doch dat zulks het geval is, is eene zekere waarheid. Eene waarheid die wel de aandacht van het Gouvernement waardig is, al was er ook geene andere belangens aan verbonden, als de schade die het verzoeken aan de algemeene inkomsten.

Deze beschouwing van de zaak, past hy toe op den Albanischen Landbouwer, doch hy past grotere zwaarigheden toe, op hun die in onze directe nabijheid zyn, als de zoodanigen die wy in een vroeger gedeelte van dit artikel antevogen hebben. De vraag is, zyn deze zwaarigheden onoverkomelyk? Ja zekerlyk zyn er de tyd en onderrinding heeft ons geleerd, dat zy wegdouwen zyn, door eene liberale en volhardende staatkunde van de kant van het Gouvernement.

Maar—dun dient ook dat Gouvernement noodzakelyk bekend te worden, met de volkomen mate van het onyermogen der menschen, met hun in aanraking te komen, op zoodanige wyze waardoor allenlyklyk eene gunstige uitwerking veroorzaakt kan worden. Wanneer het tegenwoordig systema zyne uitwerking moet doen, dan kan niets de verwoestende ziele vernietiging van deze en alle andere klasse der Kolonisten beletten.

Het hoe min uitslag, of ook eens de moeite en werkzaamheid vermeld geaan is, ook die is verloren gegaan door de impolitieke maatregelen van de vorige administration. De groote en originele bewerker van de tegenwoordige droevige omstandigheid der Landbouwers, was de vermindering van het papieren geld, het geen dadelijk eene daling was der verbanden op landeryen en dezelve verbanden zelve gewone waarde heeft terug gebragt, en die daling heeft plaats gehad, in alle soorten van vaste eigendommen. Het volk verwoestte toen ondersteuning van het nieuw Gouvernement en begreep dat hetzelfde voor een groot gedeelte er voor instond om hen de zware verliezing te vergoeden, die deszelfs voorganger hen aangedaan had. Terwyl die veranderingen plaats vonden, verkreeg het Gouvernement onder deszelfs tegenwoordigen verlichte regeerder, eene populaire gedaante en wy hadden het genoegen, om het uitzicht op eene betere staat van zaken toe te juichen. Men konde duidelyk eene dispositie ontwaren, om de inbreuken die gemaakt zyn te herstellen, en ofschoon de middelen die onlangs byderhand genomen zyn, niet volkomen berekend waren, om hunne doeleinden te bereiken, zyn er evenwel schikkingen beraamd die het algemeen, de hoop op zeer gunstige uitwerkselen deed opratten.

Het klaarblykelyk voordeel dat er stak, in de verbetering der wegen van de Kolonie, ten einde het ter markt brengen onzer uitvoerbare waren te gemaklyker te maken, trof onzen Gouverneur, als eene zaak van uitvoerbaarheid die niet langer uitgesteld moest worden, en direct werden de handen aan het werk van verbetering geslagen; wat daar uit voort gesproten is weten wy allen, en wy bevinden ons alweder onder het systema van verkeerde zuinigheid, de Lords van Downing-street waardig, die met al hunne scherpzinnigheid en gewaarwordingen, en magt van onderscheiding, even zoo onkundig zyn

met de ware staat van de Kolonie, en de geaardheid onzer behoeften en noodwendigheden als een kind dat nog niet geboren is

Het zoude dus te vergeefs zyn, om van het plaatselyk Gouvernement te verwachten, dat hetzelfde eenige uitvoerbare maatregel zoude uitvoeren, of dat hetzelfde de constitutie van eenig Departement, onder deszelfs magt geplaast, op een liberaalder voet zoude brengen. Zoo veel kunnen wy voor ons tegenwoordig Gouvernement zeggen, dat, hoe genegen het-zelve ook zy, om onze belangen te behartigen, het evenwel niet in deszelfs magt is, de bepalingen aan hem voorgeschreven te overschreden!! Veranderingen in de bestaande regulation te maken, is alleen in de magt van de regeerders te huis, en zonder dat krachtdadige stappen door de Kolonisten zelve gedaan worden, om hen te overtuigen van de dwalingen waar in zy verkeren, moeten wy geens verbetering verwagten, en wanneer wy by eene bedriegelyke hoop blyven, zoo bedriegen wy ons zelve.

Correspondentie.

Aan den Redakteur van de Zuid-Afrikaan.

Vertaling van eenen Brief, te vinden in "The Rio de Janeiro Literary Intelligencer and Universal Gleaner," van den 18 en 23 Nov. 1830, beginnende met het opschrift—"Fate of the Colonies," (H. H. Lot d'r Kolonien.)

Een Brief aan de Eigenaren en Planters van de West-Indiën, wonende in de Kolonien, door den Hr. R. Alexander.

Myne Heeren!—De dringende noodzakelykheid van uwe zaak, de gemoedsgesteldheid van die genen die tot uwe tegenparty behoren, en de beschouwing der tyden, plaatsen my buiten de noodzakelykheid om eenige verschooning te maken, dat ik my by ulieden, mischien voor de laatste maal, opdringe met myne onpartydige en openhartige gevoelen over de West-Indische Kwestie.

Gy zult uit de nieuwspapieren vernemen dat het algemeen geschreeuw op byna alle gerechtsplaatsen in Engeland en Ierland is, de geheele verdeling van eigendom en de onarmhartige ruïne van de planters. Het opschrift op de banieren van elk voltsgezinde candidaat, en op verscheidene plaatsen van elk candidaat, die op een goed succes hoopt, is de afgeheele en onvoorwaardelyke afschaffing van de Slaverny. In alle volkryke steden, in de meeste graanschappen en in vele van de kleinste, en zelfs bedorvene vlekken, wordt de ondergang van ulieden en anderen jnchend toegewenscht als eene voltrekking, waarna hartelyk gewenscht moet worden.—Dit geschreeuw is in der daad een paspoort naar plaats, eer en algemeene invloed.

Myne Heeren! gy zult my dit recht doen weidervaren, te erkennen, dat ik reeds, sedert eenen geruimen tyd geleden, dit beslissende tydstip voorspoed, en ulieden gewaarschuid heb voor deszelfs gevolgen, en dat nog wel op eenentvyf, toen het geschreeuw minder invloed had en de voorttekenen minder openbaar waren, dan nu. Ik heb herhaaldelyk, zoo wel openlyk als privaet, de West-Indië gezegd, dat de staatkunde, die zy aangenomen hadden, en het vertrouwen, dat zy in Ministers stelden, dezen uitslag ten gevolge zouden hebben; en dat zy, wanneer zy dit het minste verwachten, van hun zonden verlaten en overgelaten worden aan de genen die van hunne onwetende, doch door geestdrift yervoerd wordende en onverbiddelyke vyanden.

Myne opinie, welke ik voor tien jaren geleden over dit onderwerp gehad heb, is dezelfde welke ik thans heb. Indien er eens schaduw van ongelykheid in dezelve mogte bestaan, castraat het geheel en al uit de verwachting waarop ik eerst rekende, by het West Indische Ligelaam. Ik vleide my zelve, daar hunne oogen zenden geopend worden voor hun gevaar, zy zich tot den stryd zouden gereed maken, en de noodige maatregelen van vordediging nemen. Ik verbeedde my dat vermindering van voordeelen en winsten en toeneeming van verwarriingen en moeilykheden hun lever zouden aanmoedigen, en die kloekmoedigheid en hulpmiddelen zouden in werking brengen, welke een groot onrecht en een gevoel van regtvaardigheid en de liefde tot zelfbehoud gewoonlyk voorschryven en ingeven.

Ik behoeft u niet te zeggen hoe zeer ik in die verwachtingen ben te leure gesteld, of hoe droevig de overweging is, dat, ofschoon onze gevoelen onveranderd zyn, onze hoop op een goeden uitslag is verminderd. Gedurende de laatste tien jaren hebben de vyanden van de West Indiën u niet eens onverzadelijke wraakzucht veroorzaakt. De tyd, die gewoonlyk de hevigheid van partygeest vermindert, heeft veeldeer de haat vermeerderd van die vervolging, van die valse beschuldigingen, en van dat besluit om uwen ondergang, waarover wy vyanden zich verbeugen volkomen daar te stellen, uwe vyanden, van wien ik vrees dat gy veroordeeld zyt, om de onerbarmde slagtoffers te worden.

Doch dit is nog niet het allerdroevigste van uwe zaak. Wanneer een man dapper sterft, zelfs in eene slechte zaak, dan mist het zelden of hy heeft verscheidene bewonderaars, aan den anderen kant is het een roemryk gezicht, om een deugdzaam man met zynen vyand te zien stryden, vechtende duim aan duim voor het land, dat hy bemint, of het goed dat hy van zyne voorvaderen heeft geerfd. Wanneer zoo eene man door valse vrienden verraden wordt, overmagtigd door eene menigte, of oversteelt door eene woeste magt, dan is zyn val een zedelyke les aan de wereld en vroeger of later zyn zyne onregten gewroken. Maar wanneer iemand in eene goede zaak een martelaar is van geen tegenstand, wanneer hy gerust onder de schaduwe van zyn Upaboom slaapt, terwijl de geveinsde en kwaadstoker zyns woning berooft en zyne kinderen tot den bedelzak brengt, dan is het onmogelyk dat een zedelyk medegevoel zich met zyne ongelukken kan mengen. Wanneer Engeland by voorbeeld morgen door de Franschen werd ingevallen en aan hun onderworpen, zou het dan niet deze schande verdienen, wanneer het geen tegenstand bood,

wanneer het stiltejes den overwinnaar toeliet bezit te nemen, en door gestrange wetten dit bezit te verouwen.

[Te worden vervolgd.]

HET BEKWEST TOT EMANCIPATIE VAN SLAVEN-KINDREN.

Den 21 January 1831.

Myne Heeren!—De Intekenaren voor uw Nieuwsblad, en de Kolonisten die Slaven-eigenaars zyn, dienen u ten hoogsten dankbaar te zyn voor uw Inleidings Artikel in het Blad van heden, waarin gy zulke gepaste aanmerking maakte op Mr. Miller's Pamphlet, over de Slaverny van deze Kolonie. Ik heb my laten verhalen, dat eene Memorie opgemaakt geworden is, om aan den Koning of het Gouvernement te huis te worden gepresenteerd, waar in aanbevolen wordt, dat alle Slaven Kinderen, die na April eerstkomende geboren zullen worden, moeten vry zyn. Wanneer deze Memorie opgemaakt en geteekend was, door Slaven-eigenaars alleen, konde men geene objectie tegen eene Memorie hebben die dus geteekend verzonnen was; doch daar reeds zoo vele fyne trekken aan de Kolonisten zyn gespeeld geworden, door menschen die of belangryke posten bekleeden, of uitkyken naar een part in de gezegde broeden en vissen, en meer kleine afvalletjes, moest dezelve op de navolgende wyze geteekend zyn:—

MEMORIE VAN SLAVEN EIGENAARS, ENZ.
Table with 3 columns: Naam der Meester, Salarissen of Pensioenen van het Gouvernement, and Getal van Slaven in hun bezit.

Wanneer zoodanige wyze van eene Memorie uit te maken werd geadopteerd, en eene tegen Memorie geteekend door de wezentlyke Slaven-eigenaars even zoo. De 2de Kolonien bevattende jaarlyksche belastingen aan het Gouvernement betaald, worden te in stede van salarissen ontvangen, zoo zoude dit de zaken in een tamelyk goed gelukkig stel-on van het Gouvernement te huis.

Ik herinner my nog gansch wel, de eerste redevoering van onzen goeden Koning, in het huis der Lords, over de Slaven kwestie, juist na dat hy Hertog van Clarence was geworden, die toen zoo als ik geloof, voor het eerst voor het parlement gebragt werd, na dat er vele beschuldigingen van wreedheid tegen de Slaven-eigenaars in de West Indische Eilanden waren ingebragt, denkelyk door personen die hooge Salarissen trekken, en die wel zouden gewenscht hebben, eene party van die Slaven, na zich te schrapen, als de Emancipatie plaats gehad had. Zyne Koninglyke Majesteit stond op, en sprak, het huis, zoo na als ik my kan herinneren, in de volgende bewoordingen aan.—My Lords, na de menigte van klagen, die tegen de opziens van Plantagies, in onze West Indische Eilanden ingebragt zyn, vind ik my zelve verplicht aan het huis te moeten mededeelen, dat ik slechts onlangs van de West Indië geretourneerd ben, waar ik drie jaren lang, van zynen Majesteits Fregatten gecommandeerd heb, dat ik gedurende myne dienst op die Statioen, al de Eilanden en byna al de Zuiker plantatien op die Eilanden heb bezocht; en ik moet verklaren, dat de beschuldigingen tegen de opziens, zoo als opgegeven wordt door de edele Lords, voor uwe Lordschappen, niet kunnen bewezen worden, want, dat ik nooit van wrede dden op die plaatsen begaan, heb gehoord, noch die gezien heb.

Het bovenstaande mag wel niet woordelyk zyn, maar ik sta er voor in, dat het nauwkeurig de gevoelen uitspreekt, die toen door onzen goeden Koning geuit zyn, ik zoude dus aan den uitslag niet twyfelden, wanneer Memorie aan den Koning in Rade, gepresenteerd werden.—ONPARTYDIE REGT AAN DE KOLONISTEN.

Doch hoe ook die kwestie door het Gouvernement te huis moge worden gedeceid, kan er evenwel geene objectie bestaan, waarom die Heeren met hunne hooge Salarissen, die de Petitione geteekend hebben, hunne Slaven die na den 1ste April aanstaande, of wel voor dien tyd geboren worden, niet zouden vrymaken; en wanneer zy dit menschlievend voorbeeld daargesteld zullen hebben, dat zy aan den ARMEN BOER zeggen, "ga en doe ook alzoo" wanneer gy het bybrengen kunt.

Ik ben enz. JUSTUS.

Aan den Redakteur van den Zuid-Afrikaan.

Kaapstad den 22 Jan. 1831.

Myne Heeren!—In de Zuid-Afrikaan van gisteren zie ik in eenen brief van uwen Correspondent S. dat eenige onzer met zoo vele ponden (en wel met zoo vele uit onze beursen verzamelde ponden), gesalarieerde Afrikanen zoo wel als Buitenlanders, eene lyst zouden hebben opgemaakt, waarby zy zich verbonden hebben, om in April aanstaande zich van een gedeelte van hunne te verkrygene goederen te ontdoen; vergun my daar uw Correspondent S. u verzoekt om te onderzoeken, of de Heeren die op de lyst geteekend hebben, ook Slave meiden hebben!! dat ik u ook eene vraag doe als u kunt, zy is deze, om nameelyk ook te onderzoeken, of geen van die Heeren mischien als nog, Gelden onder generaal verband, nameelyk van zyne hebbende of nog te verkrygene goederen aan anderen verinteresten? Zoo ja, om dan eene herinnering aan alle Creditoren in uw weekblad te doen, ten einde hun te kunnen doen, zien dat hunne hoop, ten minste op te verkrygene goederen op deze soort van eigendom, voor altyd vervlogen is; want het begint gevaarlyk te worden v meer de debiteuren zoo mildadig worden, dat zy maar zoo hunne goederen gaan weggeven. Ik had ook in de laatste 3 dagen van die lyst gehoord, doch kon my maar niet laten overtuigen, dat menschen die gene wetgevers zyn, (en zoo zy overhoopt zulks waren, daardoor weinig het regt van eigendom op dergelyke indrekte wyze zouden toonen te verbieden,) pogin-

gen konden in het werk stellen, om ons eigendom aantetranden en zonder eenige forma van proces, de eerste stap zouden doen tot eene onherstelbare ruïne van byna alle de Ingezetenen dezer kolonie, die hun voornaamste en eenigst vermogen in Slaven hebben steken. Of zouden de Zuid-Afrikannen, zoo het dan waar zy dat zy hunne naamteekeningen zoo onconditioneel op die lyst geplaatst hebben, en welke ondertekenaars my thans nog onbekend zyn, zouden zy, die hunne naamteekeningen wasschynlyk met geen ander oogmerk op die lyst hebben gesteld, dan om door elken eigenaar van Slaven nagevolgd te worden; zouden ja kunnen zy hunne handen in hunnen boesen steken, en met gerustheid tot hun zelve zeggen, dat zy overtuigd zyn, en bewyzen kunnen, dat de Zuid-Afrikannen, hun voorbeeld nagevolgd, behouden en niet vroeger geruineerd zullen worden?

Zoo zy dit met gerustheid kunnen zeggen, en met goede gronden willen bewyzen, len ik genegen om hun myne juist tegenovergestelde gronden van bewys op eene bedaarde wyze voor te leggen, ten einde hen in de gelegenheid te stellen, dat zy my, of ik hen overtuige, wie in zyne opinie, het meeste dwaalt.

Niemand kan zich meer overtuigd houden dan ik, dat het menschelyk zy, dat de slaverny; hoe eer zoo liever kan worden afgeschaft; doch niemand kan tevens den eigendom van zyne medemenschen heiliger achten en meer eerbiedigen dan ik, en het staat my niet vry, wanneer ik myn medemensch iets zie bezitten, dat hinderlyk aan myn gezicht is, of dat tegen myn gevoel stryd, om hem maar zoo dadelijk te noodaken zich daarvan te ontdoen, alleen om dat ik hem, of zyn bezit misgun, of om dat ik zie dat zyne bezittingen zoo verschillen van de mynen, en ik juist hebben wil dat zyne bezittingen uit niets anders zullen bestaan, dan uit zoodanige goederen als ik zelve bezit!

En dit zoude intusschen schynen de grond en het regt te zyn waarop (volgens de opinie van den schryver, over his observations on the exact position of the Slave question onlangs alhier gepubliceerd,) niet het Gouvernement maar het Volk in Engeland pretendéren, dat wy verplicht zyn, ons van onze voornaamste bezittingen en vermogen te ontdoen, daar zy ons, wel is waar aangemoedig, doch geen duit by gedragen hebben, om deze soort van eigendom ons te doen verkrygen, en velen hunner, weleer door middel van deze zelfde soort van eigendom tot dat onafhankelyk vermogen gekomen zyn, waardoor zy nu met hunne luidschreuwende stemmen invloed genoeg verkrygen hebben, om geboord te worden en medelyden te verwekken by hunne medemenschen, die nooit eigendommen in deze ongelukke, doch thans, helaas; alhier nog noodzakelyke soort van eigendommen gehad hebben, en die minder dan zy zelve weten, dat er zoo vele menschen door bedraaid worden, geruineerd te worden; terwijl zy met hun geschreeuw, niets anders of mindere begeren, dan dat de on mensch ten koste van den ander moet geruineerd en ongeluklyk gemaakt worden; en het woord slaverny, welke door de wetten in zoo vele landen erkend en gemaakinteed is geworden, en de oververping van welk regt (op eene wyze en op de gronden welke die bovenaamte Philantropisten aan de hand geven,) de gruwelyke violatie van het regt van eigendom zoude zyn, welke men nog immer in eene gevestigde en beschaafde maatschappy heeft zien gebeuren! Ja, de grondlegging van eene oververping van die oogmerken en grondstellingen, waarop zoo vele Maatschappijen zich onderling in de wereld vereenigd hebben; en welke eerste zich strekken, om het menschdom, als zedelyke schepsel uit te breiden, terwijl de laatste ten doel hebben, en zoodanig ingericht, zyn dat or in eene Maatschappy zyn zyn moeten, die orde en wetten danstellen, tot in standhouding dier Maatschappy, terwijl er weer anderen moeten zyn, die aan die wetten moeten gehoorzamen. Anderen die dienen, anderen die gediend worden.—Anderen die ryk, anderen die wederom arm zyn, enz. terwijl men door deze differente standen in eene Maatschappy met te erkennen, niet alleen den grond legt tot oververping van alle gevestigde burgerlyke Maatschappijen, maar men den mensch uit den burgerlyken of Maatschappelyken staat, tot den natuurstaat terug brengt; waarin dan elk een, gevoelende met gelyke regten geboren te zyn, geen ander wet meer zal erkennen, dan het regt van den sterfsten, en waardoor het menschdom gevaar loopt, tot deszelfs vorigen ruwen en barbaarschen staat terug te keren, waarin alle menschen geleefd hebben, die door gene Maatschappelyke voorschriften en wetten gehouden waren, orde, rust en veiligheid te bewaren, en onderling elkananderen te beschermen; daar de mensch aan zich zelve overgelaten, het beklagenswaardigste van alle schepselen is.—Het is er intusschen ver van daan, dat ik niet als mensch en Christen zoude gevoelen, dat het, zoo ver het met behoud van alle de genen die Slaven in deze Kolonie bezitten, zoude te wenschen zyn, dat de naam van Slaaf (ofschoon die in deze Kolonie in naam onmenschelyk klinkt, terwijl de Slaaf onder de gelukkigste en meest verzorgde klasse van menschen in deze Kolonie behoort) eenmaal niet meer gehoord werd; dog ik geloof dat men tot de geheele emancipatie niet anders dan trapsgewyze kan geraken, ook zelfs dan, wanneer men elken Slaven eigenaar eene behoorlyke compensatie, (het geen ik altyd in het oog houde, wanneer ik van emancipatie spreek) voor het verlies van zynen Slaaf, of de vermindering van deszelfs waarde geeft;—want veronderstel, de Slaven werden allen op uwe wyze gegeven en verkregen ter stond alle die voorregten, waarop ieder een iegelyk mensch, volgens den schryver van de "Considerations on the exact Position of the Slave Question," even veel aanspraak maken kan, (het geen ik in zoo verre met dien geleerden schryver eens ben, zoo lang als wy ons alle menschen als in een natuur staat levende voorstellen, dog in welke leer ik van hem geheel en al verschik, indien ik my de menschen voorstel, als burgerlyke maatschappijen levende, en waarin nergens de regel omnes homines sunt aequales geldt, of gelden kan;—wat zoude er dan van de Kolonie en de te-

genwoordige Kolonisten, wat zoude er van de Slaven zelve worden? Zouden wy, die uit Christelyke gevoelen en door Christelyke overwegingen, besloten hadden, om dat menschlievend oogmerk eenmaal, dog trapsgewyze te bereiken, door die middelen by der hand te nemen, die ons onverwacht en plotseling door eenige daartoe nu worden voorgelouden, wel die gewenschte gevolgen daar uit zien geboren worden, die men zoo dadelijk verwachten kan, indien men met wysheid en regtvaardigheid tevens te werk gaat in het aanwenden der middelen ter bevordering van hetzelfde? Of zoude het wel nodig zyn om alhier de gevolgen van overhaastig genomen middelen ter bereiking van goede oogmerken af te schilderen? Hiervan geeft ons de geschiedenis vele voorbeelden; hiervan leveren ons de ongeluklyke Hottentotten het duidelykste voorbeeld op, zedert zy hunne Magna Charta hebben verkregen, waarvan zy niets begrypen, althans geen gebruik tot nut van hun zelve weten te maken; en alleen om deze eenvoudige reden, om dat zy nog niet door ons tot dien staat van meerderzinnigheid, dat ik my zoo uitdrukke, of bevaarbaarheid gebracht waren, dat zy als nuttige burgers eener maatschappy, die plichten konden gevoelen en betrachten, welke men van alle burgers in de maatschappy met regt verwacht.—Of zien wy daaglyksch gene schandelyke en den mensch ontetende voorbeelden genoeg van de thans zoo verwarloosde en aan zich zelve overgelaten Hottentotten, dan dat het nodig zoude zyn den lezer daaraan te herinneren!

Wie wordt niet met een gevoel van schaamte en tevens medelyden bewogen, wanneer hy inde straten, by de taphuizen en op alle markten of publieke plaatsen de Hottentotten (enze medenaturgenoten) als uitzinnig en razend van vteugde, ziet rondwelen, en als bedwelmd en gevoelloos voor de redelyke lieden, welke hen van de redeloze dieren onderscheiden moet, de allerschandelykste tooneelen en voorbeelden aan hunne medemenschen opleveren! Ik schaam my nog over twee van die tooneelen, die ik gedurende de laatste week zelve heb gezien, het een by het voorbyriden van een Taphuis, en het ander, by het wandelen over het Paradeplein; doch myn pen weigert hier die schandelyke tooneelen te boek te stellen, welke een mensch aan den ander heeft vertoond, en waarover redeloze dieren uit hun natuurlyk insinjet zich zouden schamen!—Dit intusschen is maar een klein voorbeeld van de gevolgen, die al te haastig genomen middelen, tot de dadelijke bereiking van een menschlievend oogmerk, naar zich slepen;—en aan deze zelfde droevige gevolgen zouden wy onze kindren zelfs indien wy hen aan henzelven blootstellen, overlieten en niet zorg droegen, dat zy, door de gehoorzaamheid die zy in hunnen hulpeloozen toestand gevoelen aan hunne ouders verschuldigd te zyn, en den invloed die wy op hun hebben hun langzamerhand en allengskens meer en meer geslacht en vatbaar maaken, om voor zichzelf te denken en te zorgen, en om zoo doende nuttige leden eener maatschappy te worden! Ondertusschen verliet men dit geheel en al uit het oog; men vraagt berekend nog stelt zich voor, in welken staat, door de overhaastige middelen, die geenen zullen gebragt worden en zich bevinden, wier staat thans met eens byna het geheele menschelyk gevoel heeft gechoakt en van medelyden bewogen, wanneer het menschlievend oogmerk zoo onberaden en plotselyk, en zonder daar by het lot van het overige gedeelte des menschdoms in overweging te nemen, werd bereikt;—ja, men verliest geheel en al uit het oog, dat een der grootste bewegredenen tot afschaffing van den Slaven stand, is, het Christendom al meer en meer op de aarde uitbreiden.—Kan nu dit oogmerk niet beter bereikt worden, wanneer man de Slaven (zonder op eigendom inbreuk te maken) eerst vatbaar en bekend maakt met dien staat en die regten en voorregten welke zy nimmer te voren gekend hebben, en waardoor zy tot zedelyke menschen in eene zedelyke en Christelyke maatschappy moeten gemaakt worden; dan wanneer men hun met eens uit hunnen staat verheft en tot leden der maatschappy formeert, waar in, niemand die geen orde en regelmatigheid kent, die zedelykheid niet waardeert, en die niet gehoorzamen wilt, tot lid kan worden aangenomen of blyven.

Voor dat ik dezen brief sluit zy het my vergunt myn Heer de Editeur om aan die buiten-sporgie of razende Philantropisten die aande woorden Slaverny en onmenschelykheid eene en dezelfde beteekenis hechten, en ten koste van een groot gedeelte van het overige menschdom, op eene dadelijke en generale emancipatie aandringen, onder anderen ook te herinneren, de les, steunende op de gebeurtenis te Vulsinien, voor meer dan 2000 jaren, en door Montesquieu en zyn "Esprit des Loix" gegeven, waar hy zegt:—"Il ne faut pas faire tout a coup et par une loi general un nombre considerable d'affranchissements;" en het gebeurde te Vulsinien aanhandelend, vervolgt:—"On sait, que, chez les Vulsiniens les affranchis devenus maîtres des suffrages, firent une abominable loi, qui leur donnoit le droit de coucher les premiers avec les filles qui se marioient a ingenus."

Zonder nu dit Land met Vulsinien te willen vergelyken, en voor dergelyke gevolgen alhier te vrezen, strekt het gebeurde aldaar ten minste als een voorbeeld tot welke buiten-sporgie gevolgen, eene te schielyke, algemeene emancipatie niet al aanleiding geven kan.

Hiernede myn Heer de Editeur voor ditmaal genoeg; indien gy dezen brief een plaatsje in uw weekblad waardig keurt, zult gy mogelyk schielyk weder vernemen van

EENEN ZUID AFRIKAAN.

In de Schutkruis, Kaapstad, bevinden zich een zweet-vo Paard en een rood-bruin Reun; welke paarden, indien zy morgen niet gelost zyn; tegen betaling der kosten, als dan op de Commissie Venditie van den Heer Elors zullen verkocht worden.

The defendant acknowledged the charge, but pleaded his right as a master to punish the plaintiff. The Magistrate did not approve of the mode of punishment, or of the instrument used, and fined defendant five shillings.

3—Troy, a free person of colour, for indecent conduct on the Parade, on the evening of the 2d instant, was sentenced to one month's confinement in the House of Correction.

Spario, Coolie No. 872, and Domingo, Coolie 133, for contravening Ordinance 48, in demanding more than the Tariff amount for labour, of Mr. Ingleton, and refusing to work for him, were sentenced each to pay a fine of Ten shillings, and in default of payment, to three days imprisonment.

February, a free person of colour, in the service of J. A. van Breda, of Hope Garden, for stealing 16 pieces of Teakwood plank, on the 27th of January last, was sentenced to receive 40 lashes.

(FROM THE RIO INTELLIGENCER.)

I have seen a people, whose very existence depends on commerce, suffer luxury and the heavy load of taxes to ruin their manufactures at home, and turn the balance against them in foreign trade.

I have seen them glory in the greatness of their wealth, when they are reduced every year to carry on the expenses of government by robbing the very funds which is to ease them of a debt of fifty millions!

I have seen them sit out fleets, augment their forces, express continual fears of an invasion, and suffer continual depredations upon their merchants from a contemptible enemy, yet all the while hug themselves in the notion of being blest with a profound and lasting peace.

I have seen them wrapped up in full security, upon the flourishing state of public credit, only because they had a prodigious stock of paper, which now, indeed, they circulate as money; but which the first alarm of a calamity may, in an instant, make mere paper of it again!

I have seen them constantly busy in passing laws for the better regulation of their police, and never taking any care of their execution; loudly declaring the abuses of their government, and quietly allowing them to increase.

I have seen them distressed for want of hands to carry on their husbandry and manufactures; yet permitting thousands of their people to be destroyed or murdered useless and hurtful to society, by the abominable use of spirituous liquors.

I have seen them make such a provision for the poor, as would relieve all their wants if well applied; and suffer a third part of them to starve, from the roguery and riot of those entrusted with the care of them!

But the greatest of all the wonders I have seen, and which most of all proves their infatuation, is, that they profess to maintain liberty by corruption!

The disagreeable situation in which we were placed, was done away with immediately that the wise resolution of the Upper House, naming the 17th inst. at ten o'clock, for the reunion of the two Houses, was known. Several illustrious senators expressed, on this occasion, that until then, they had always been averse to the reunion of the two Houses, but had changed their opinion in conformity to the public opinion; it is therefore certain that this question of the universe has at last made her appearance in Brazil, and in such a manner, that the most prejudiced cannot mistake her, that the main springs of the state corroded by error, and badly interrupted through private interests, opposed to the grand national interest, immediately recommence their movements in obedience to the impulse of this powerful motion.—Aurora.

Seven of His Imperial Majesty the Emperor, on the occasion of the closing of the General Legislative Extraordinary Assembly, on the 30th November, 1830.

August and most worthy Representatives of the Nation

I have come to close this Extraordinary Session, and commend each of the Houses, separately, for their faithful execution of Article 61 of the Constitution of the Empire, and the General Assembly for the completion of a great portion of their labors.

The Criminal Code, the Law for the Receipts and Expenditure, the Law for the fixing of the Land Force, and that of the Sea, are sufficient and unequivocal proofs of the interest which the General Assembly takes in the brave nation it represents.

Sorry I am, however, that, during the Ordinary Session, during the Extraordinary Session, and during the Prorogation, nothing could be done towards the bettering of the circulating medium, which has been the cause of so much evil to Brazil, and to this province in particular; but your interesting labors, which exacted great attention and time without a doubt, prevented the General Assembly from dispensing us this further benefit.

August and most worthy Representatives of the Nation

I hope that the General Assembly, in the ensuing Ordinary Session, will undertake the settlement of a business so important, urgent, and vital, on which depends the welfare of my faithful subjects, the consolidation of the Monarchical Constitutional System, and the glory of the General Assembly.

The proposition made by the Chambers, to authorize the government to send a deputation of three members to England, in order to examine the accounts of the Legation of London, has passed the Chamber of Deputies with the trifling amendment, that the deputation ought to remain in Rio de Janeiro, and institute the investigation of the papers and books of the Legation of London, under the immediate inspection of the Government and of the Chambers. Out of sight, out of mind. It is highly necessary that an investigation into this business should take place: that is, if the government wishes it; but it is much the best that it is done in a way that all the nation may know what is going on. The air of London is not favourable either for our pecuniary, or political interest; the smog from the coal-fires has always obscured those things which ought to be quite clear and apparent: the atmosphere of Rio de Janeiro is far superior; the Minister of finance does not appear to object to this measure, he is very accommodating, and his sincerity is astonishing: he confessed in the Chamber of Deputies that he had not a very explicit idea of those articles of the constitution which treat of the national finance, these are the articles of the least importance to a president of the treasury.—Poor Brazil!—Aurora.

We have received complaints against the Vicars of certain parts of this province, who have declared themselves enemies of the Justice of the Peace, probably because this new institution has deprived them of a part of that supremacy to which they were habituated; instead of exerting themselves to assist these authorities, protectors of morality and public tranquillity; these bad priests impede the administration of justice by their persuasion, intrigue, and the use of their remaining influence over the people; they even go so far as to tell the people destitute of instruction, and accustomed to listen to the voice of the Vicar, as to an oracle, not to enter into reconciliations before these magistrates, nor to let themselves be deceived by the fair words of those who, under the pretence of making peace, wish to defraud them of their rights. It is evident, how contrary is each conduct to the precepts of the Evangelical Councils, and to the spirit of peace bequeathed to them by our Divine Pastor; but all this is so nothing in the opinion of those who have declared themselves the patrons of laziness, of scandalous prostitution, and other vices, which the Justices of the Peace endeavour to repress in their districts, by those means which the law has placed in their hands. It is not our intention to speak of the Vicars generally, some we know, who are worthy of respect for their good qualities, others, who endeavour not to set bad example to their flock, and do all the good they can; but they do not appertain to this class, who strive to thwart the benefits of such an institution as that of the Justice of Peace, which, in various places, has done away with malicious contentions and endless lawsuits, which formerly ruined whole families, and perpetuated hatred so much more to be dreaded in small populations than in large cities.—Aurora.

The august Chamber of Senators has given a public demonstration, that in them exists those patriotic sentiments, of which they did not appear to be fully possessed, if we reflect upon many of their acts, and the obstacles with which they opposed the useful and indispensable reforms from which result general utility to Brazil; but the process of time has produced that effect which no man can resist, and the year of 1830, will be rendered worthy of remembrance from the first reunion of the two Legislative Chambers, in conformity to the 61st article of the constitution, the tenor of which has caused so much controversy. Our venerable national representatives, executing the constitution literally, decided, that on Thursday the 17th inst the reunion of the two Chambers should take place as requested by the Chamber of Deputies, and their having decided that the voting should be promiscuous, has demonstrated that they have better understood that article, and obey the powerful voice of public opinion, that queen of the civilized world, to whom the Marquis of Paranaqua pays no regard, and the Viscount of Cairé does not know where she lives.

Great praise is due to those noble senators who exerted themselves to bring about the triumph of the constitution; they have caused the senate to return into the bosom of the Brazilian community from which it appeared to wish to retire itself. The resolution would have been carried almost unanimously, had not the Viscount of Cairé and Mr. John Evangelist been of a contrary opinion, when the voting of the two chambers promiscuously was proposed.

The provinces which elected these two senators have much to lament, and we give Brazil joy on the triumph of prudence and reason over Carutism.—Aurora.

Horrible Event.—Mr. Martin, a native of this neighbourhood, who was several years captain of the Diana of this port, lately went to Sierra Leone, where he purchased a vessel, and having procured a sufficient number of seamen, consisting of an English mate, two Spaniards, and several free negroes, he loaded his vessel with wood, and put to sea about the beginning of July. Intelligence has however been received, that about ten days after they had sailed, the two Spaniards barbarously murdered both Capt. Martin and his mate whilst they were at rest in their cabins, and took possession of the ship. It does not appear, however, that the negroes were accessory to the murders; on the contrary, as soon as an opportunity occurred, they showed their detestation of the murderers, and an opportunity occurred the very day after the murders were committed. One of the Spaniards had got below, whilst the other had gone up to examine some part of the rigging, and when the one who had gone below was ascending, they gave him a desperate blow and stifled him; the other having observed what they had done, and dreading that they would cruelly murder him he descended, cast himself into the sea and was drowned. The negroes having bound the other Spaniard, carried the vessel back to Sierra Leone, and gave him up to the public authorities, where, we doubt not, he has ere now suffered the penalties of the law for the crimes he has committed. Captain Martin's untimely end, combined with the melancholy circumstances which accompanied his death, has caused a deep sorrow in this quarter amidst a numerous circle of friends and acquaintances, by whom he was much esteemed.—Dunfries Journal.

Not far distant from our good city, there lives a man whose spouse one day got into a pet, and refused to speak for eight or ten days. (No cavelling old ba-belers—she actually held her tongue all the aforesaid time.) Well, the husband, poor fellow, although her silence used to be most "devoutly wished for," wished to hear again the clapper of that little bell, that sometimes made his ear tingle; he had exhausted his vocabulary of hoarded words & cooings; she was irascible. At last he hit upon an expedient that brought her to her speech: she was very neat and tidily about her furniture and apparel. He stepped into another room, opened a bureau, and commenced throwing the contents of the drawers on the floor,—she came in when he had nearly completed his work of tumbling out silks, laces, linens and kerchiefs, and without thinking, screamed out, "Mercy! what in the world are you doing?" The husband turned round calmly, and said, "Nothing, only looking for my wife's tongue, which I have found at the bottom of these drawers."—American Paper.

BE EASY.—A French gentleman totally unacquainted with our language, being introduced into a circle of young ladies and gentlemen of Boston, after the usual compliments had passed, seated himself beside a beautiful young lady, and being deprived of the satisfaction of conversing with her, he seized her by the hand, and began to vibrate, by his looks, the emotion of his heart. She requested him to be easy, which he mistaking for the French word *baiser*, (kiss me), began kissing her to the great mirth of the company. The consequence was, that the ladies came to a determination never to say "be easy" to a Frenchman.

Sickness among the Natives in Calcutta.—Pestilential diseases generally break out among the natives about the close of the rainy season. Their extent this year has been very alarming, and in the space of nearly a month many hundreds have died of fever and cholera in the metropolis, and in several parts of the country adjacent, even as far as Santipur. It is worth remarking, however, that the Hindoos are principally the sufferers. The precise number of deaths occurring every day in Calcutta, is not known with certainty, but the average is supposed to be forty. The unusual quantity of rain which has fallen this year is supposed by many to be the cause of the mortality. At one time, about nine or ten years ago, the cholera was not so fatal as it has since proved. One cause appears to be the unhealthy exhalations arising, after the rain particularly, from animal and vegetable matter, which is allowed to accumulate in the quarters inhabited by the natives, from the want of a habit of cleanliness, and the removal of this must depend more on the inhabitants themselves than on the interference of the Conservancy Department of the Police.—India Gazette, Nov. 12, 1830.

A very distressing accident is stated in a Madras paper to have happened to a Lieutenant Brostoff, who having gone out to bathe, was attacked by a shark; his lower extremities were so dreadfully lacerated, that he survived but a short time.

FROM THE "GOVERNMENT GAZETTE," JAN. 28

His Excellency the Governor has been pleased to permit Mr. J. M. Johnson to practice as Notary Public in this Colony.

His Excellency the Governor has been pleased to prolong the term for bringing Cape Wine into town, until the end of the month of February, in consequence of the backwardness of the season.

Tenders will be received at the Audit Office, on or before Monday, the 14th of February, at 12 o'clock, for the supply of nine Convicts' Rations, daily, at Sir Lowry's Pass, the delivery of the same to commence immediately that the contract is entered into, and to last one year.

Sealed Tenders, will be received at the Audit Office, until 12 o'clock this day, the 4th of February, for sundry repairs required to the Machinery of the Steamship, at the Town Friars in Cape Town.

Sealed Tenders, accompanied with a small sample of the leather of strong and light English leather for the use of the General Post Office, Cape Town, for the supply of Six Mail Bags, will be received at the Office of the Auditor General, until Wednesday, the 9th inst, at 9 o'clock.

In the Pound, Cape Town, are confined, a chestnut horse, and a roan roan steed, which if not sold before To-morrow (on paying the expenses) will be sold on that day, at Mr. J. Blore's Commission Sale.

A slave named Adam, stating himself to belong to Mr. Gerrit Visser, Field-Cornet of Mr. Lambrook, in the District of Worcester, has been sent to the goal there. The owner is requested to release him within three weeks after this date, and to pay the prison expenses, otherwise he will be liberated and the Proprietor sued for the expense.—25th January.

Sealed Tenders, specifying the expense of conveyance, for the supply of a Bell of 20 inches diameter, for the use of the Town of Beaufort will be received at the Magistrate's Office at that place.—The Tenders to be post-paid.

The Civil Commissioner for George and Uitenhage, will cause to be publicly sold at Port Elizabeth, on Wednesday, 23d February next, at 10 o'clock, several buildings in lots, situate in that Township.

NOTICE AND DECLARATION OF INSOLVENCY.

All Persons having any claims upon the Estate of Francois de Villiers, deceased, are required to attend for a meeting of the Creditors to be held before the Master of the Supreme Court, at the Grand Jury Room, at the Public Building, Cape Town, on the 1st meeting to be held on Saturday, the 26th of February, at 10 o'clock precisely, for the proof of Debts; and the 2d meeting on Saturday, the 5th of March, at 12 o'clock precisely; also for the proof of Debts, and for the election of a Trustee or Trustees, who shall administer the said Estate.

REHABILITATIONS.

In the matter of Jan Conrad Behr, Insolvent, it is ordered, (no cause having been shown to the contrary) that the said Jan Conrad Behr, be forthwith Rehabilitated, and he is Rehabilitated accordingly.

In the matter of Abraham Paul, de Villiers, David's Son, Insolvent, none of the Creditors having appeared to show cause to the contrary, it is considered by the Court, that the said Abraham Paul de Villiers, be, in and to the said Rehabilitation, and therefore ordered, that the said Abraham Paul de Villiers, be forthwith Rehabilitated, and he is Rehabilitated accordingly.

SALE AT EERSTE RIVIER.

The Testamentary Executors of the Estate of P. G. VAN DER BYL, Esq. Sen. deceased, will cause to be Sold Publicly, at the place of the said Estate at Eerste Rivier, District of Stellenbosch, on the 21st, 22d, and 23d inst. the Buildings of the Quitrent Places, St. Helmsfontein, and Modderfontein, situate at St. Helena Bay, in Cape District; the Place Nooitgedacht, at Kuls Rivier, in Cape District; and a considerable quantity of Slaves; also, Household Furniture, Plate, an excellent House-Clock, a Barometer, Kitchen Utensils Wine-stone and Farming Implements, 70 leaguers of Wine and Brandy, Sokvuis, Tubs and other Casks, Wagons, Milks and Blacksmiths' Tools; a handsome Horse Mill, a covered Wagon and Cart, a Chaise, some new and second-hand Wagons.

The whole of the well-known superior stud of Horses, consisting of the thoroughbred English Stallion, Schipper, and two thoroughbred Stallions, the one of 3, and the other of 4 years old; some more Stallions of 1, 2, and 3 years old; a great number of Mares and Fools, coach, wagon, and saddle Horses, all out of the thoroughbred Stallions, Eclipse, Bobtail, Haphazard, Schipper, and Prince Royal; 3 teams of draught and some young Mares draught Green and breeding Cattle of European Breed: Sheep and Cows; dry Wagon Wood and building Timber: Wheat, Barley, Oats, and Trenching Rashes; all the Corn already threshed, and Wheat, Barley, and Oat-Stacks, at the place Nooitgedacht, at Carrievier, and what further may be offered for Sale on the above days.

The Horses will be sold on TUESDAY, the 22d instant. A Credit of 6 months will be given, to those who purchase above Rds. 1,000, provided Security be given within fourteen days to the Executors after the above date.

In the name of the Joint Executors, A. BRINK, Esq. Cape Town, Feb. 2, 1831.

NOTICE OF REMOVAL.

E. PUCKEY, TAILOR AND HAT-MAKER, MARKET-SQUARE.

BEGS to inform his Friends and the Public, that he has been under the necessity of removing from his former Residence; but is happy to acquaint them, that they will still find him in Market-square, at the House of Mr. J. TOWNSEND, where for the present he will be glad to receive their favours, assuring them, that nothing shall be wanting on his part to merit a continuance of that confidence they have always honoured him with.

February 3, 1831.

REMOVAL.

J. C. GOLDING'S ACADEMY, TO No. 40, CASTLE-STREET.

NOTICE.

ALL Persons having any Claims against the Estate of the late P. G. VAN DER BYL, Esq. Sen. are hereby requested to send in their pretensions to the Under-secured, within three months from this Date, on pain of being rejected; and those who are indebted to the Estate, and their debt being due, are desired to pay the same within 14 days.

A. BRINK, Esq. Cape Town, February 4, 1831.

JUST PUBLISHED, AT THE OFFICE OF THE "SUID-AFRIKAAN," THE CAPE OF GOOD HOPE SHEET ALMANACK, FOR THE YEAR 1831. PRICE ONE RIX-DOLLAR.

INSIDE PUBLIC SALE AT THE STORES OF THE UNDERSIGNED & Co.

TO-MORROW MORNING, (Saturday) the 25th instant, (to commence precisely at Eleven o'clock) without Reserve.

- One bale of fine white Baftas, 12 yards each.
- One case of 7-8ths fine fashionable printed Muslins.
- One bale of British Dricks.
- One case of 7-8ths fine printed Bottoas.
- One case of coloured Bombazines.
- One bale of bleached Dowlas.
- One do. of real Beaverslins.
- One do. 7-8th extra fine shirting Cotton.
- One case of fine Frgulari Prints.
- One do. of Cambric and Jacobet Muslins, and Gendeman's fine white Cravats.
- Ten pieces of fine Flannel, Forty pair of Blankets.
- One case of Ladies' and Gendeman's Shoes.
- Ten dozen of Women's black Worsted Stockings.
- Four pair of fine drab Flannels.
- A quantity of Pot, Footcap, and Post Paper, Quills, &c.

Shoemaker's closing Flax, fancy Socks, Pins, and a variety of other articles, the whole of which will be sold without the least Reservation.

THOMAS TENNANT & Co.

TO-MORROW MORNING, SATURDAY, J. W. STOKERIS,

WILL sell by Public Auction, in Church-square, 100 lbs fresh Brazil Coffee, 20 bags ditto, 2d quality, 50 rolls fine Brazil and Negrohead Tobacco, superior white Sugar, in bags, Sperm Candles, best old British Wine; some cases of Liquors, positively without the least Reserve.

JUNIPER BERRIES.

FIFTEEN Hogsheads of the above article will be sold at Messrs. JONES & COOKE'S Commission Sale TO-MORROW MORNING.

NOTICE.

ON FRIDAY & SATURDAY, the 4th and 5th of February, the Widow Murray will sell by Public Auction, several Slaves, some of whom are good Coopers; Plate, Glass, and Earthenware, a pleasure Cart, Wagons, Horses, &c.

The purchase money of the Slaves may be held at interest for one year, on good security being given.

PUBLIC SALE.

ON SATURDAY, the 12th instant, a Public Sale will be held at the Stellenbosch Turf Club House, of the House and Premises, and contiguous Hire Houses. The Buildings are in the best order, and the greater part of the Purchase Money may remain at interest upon approved Security.

The Meeting of the Proprietors is particularly requested on the above date and at the same place, at 9 o'clock, A.M.

PUBLIC SALE.

ON MONDAY Morning, a Public Sale will be held at the Stores of the Undersigned, at Ten o'clock, of Rice, Coffee, and superior Mauritius Sugar, in small Lots for the convenience of private Families. At the same time will be offered an extensive assortment of British manufactured Goods, principally without Reserve.

84, Loop-street. THOMAS ELLIOTT.

WRECK OF THE SINGAPORE.

THE Undersigned will hold a Public Sale on MONDAY next, in the Afternoon, of Junk, Deck Plank, old Rope for scaffolding, Chains for Boats' Moorings, Post Chains, Bulk-heads, Cabin Doors, Fire Wood, &c.—Also, a few dozen common Glasses, old Casks, &c.

Breast-plate. T. & J. SINCLAIR. Best Swedish Tar and Wallend Coals for Sale.

HOUSE AND STORE FOR SALE.

THE Undersigned offers for Sale, his House and two adjoining Stores, (one on each side,) the whole of them situate in Keerom-street, No. 44. For further particulars, inquire at No. 5, Hout-street.

P. WATERING.

FOR SALE.

THE Quit-rent Place, Kripin, situate behind the Wineberg, between the Places of Mr. J. C. WITTEBACH and H. MULLER, in the District of Worcester. The Place is provided with running Water the whole year round, and very healthy for Cattle; also, two African Slave Boys, one being a Coachman, and the other very clever in all sorts of Farming business. The Purchase Money both of the Place and Slaves can be kept at interest by the Purchaser. For further particulars, apply at No. 8, Orange-street, Cape Town.

FOR PRIVATE SALE.

ON favorable terms, the well known and strong built House and Erf situate in this village, planted with Fruit-trees and Vines, and provided with sufficient water all the year round; also, the two adjacent Hire Houses. The Purchaser may keep the whole of the Purchase Money at interest, provided sufficient security be given. The conditions and clauses of sale are to be seen at Mr. J. T. FISHER'S, Bottelary, and at the Undersigned's.

Widow F. M. M. MOREL. Stellenbosch, 1 February, 1831.

NOTICE.

THE Undersigned, Widow and Administratrix of her late Husband, Mr. JOHAN MIRMAL, hereby requests the Creditors of the Estate of Mr. de Witte, P. P. N. de, to meet at the House of Mr. O. M. BANC, Notary Public, residing in this Village, on the 25th instant, in order to receive an account of the Administration of that Estate, and to hear some proposals to be made concerning the same. In the mean time, the said account will lie open for the inspection of the Creditors, at the above place, from the 7th to the 25th inst.

Stellenbosch, February 1, 1831. Widow J. MOREL.

GEORGE GOUGH

RESPECTFULLY informs his Patrons and the Public, that he intends on MONDAY, Feb. 7, to re-commence Business as BOOKBINDER, STATIONER, and GOVERNMENT PRINTER, at No. 1, Longmarket-street, near Caldecoast.

Bookbinding in the real London Style, and at London Prices. Copper-plate Printing executed by a professed workman in all its branches, at about one half the usual charges. Memorandum, Log, or Orderly Books, &c., made to order. Schools and Country Dealers supplied on the most advantageous Terms.

MR. P. DU TOIT being obliged to dispose of his moveable and immovable Property in consequence of his infirm state of health, will sell by Private Sale, on the 15th instant, his productive Dwelling Place, situate in Franche Hoek, in extent 60 Morgens of Freehold Land, and an adjoining piece of Quit-rent Land, 24 Morgens in extent; the Place is supplied with running Water the whole year round, planted with various Fruit-trees and 6000 Vines. The Vineyard is being extensively well this season, and is totally free from insects: An unparalleled harvest from the Vineyard is expected this season: there will also be sold a new Watermill. The conditions of Sale, which is very advantageous to the Purchaser, may be seen on, or prior to, the day of Sale, at Mr. P. du Toit's; the above Place is at the foot of the New Kloof, and the Outspan Place is well situated for Dealers in general.

Feb. 4. J. VAN REENEN, Esq. Shambles, No. 3, Feb. 3.

SALE.

Under the Licentiate Estate of WILLIAM MARETT, of Cape Town, Broker, and Master-at-Law, the Judge of Peace.

ON TUESDAY, the 6th of February next, at 10 o'clock precisely, a Public Sale will be held, at No. 8, Castle-street, before a Special Commissioner of the Supreme Court, of a House and Premises, (most advantageously situated for a Retail Trade, successively carried on in it for many years,) consisting in two lower front Rooms, Hall, large Kitchen and Partry, with a large Yard behind; in the upper Storey, four large Rooms, &c. &c. and also will be sold there, a Share in the Commercial Exchange.

F. GODF. WATERMEYER, Sole Trustee.

SALE OF CATTLE, WITHOUT RESERVE.

ON SATURDAY, the 12th of February next, a Public Sale will be held at the Place of Mr. MAGNAN, at Bottery, (this side of Stellenbosch,) of 150 Slaughter Cows and Calves, the Five Yearlings of Oxen, all in good condition, and without the least Reserve.

WOLFF & BARTMAN, Auctioneers.

PUBLIC SALE.

THE Undersigned being about to leave the Colony, will dispose by Public Sale, on FRIDAY, the 15th of February next, of all his moveable Property, which may be viewed the day previous to the sale.

Church-square, January 20, 1831. G. REITZ.

FOR SALE.

SOME excellent seasoned Slinkvats, containing 1000 lbs each, inquired of Mr. G. H. MEYER, Stellenbosch, or to S. T. HOFFMEYER, Loop-street, Cape Town, 2d February, 1831.

FOR PRIVATE SALE.

THE Place Called Knorhoek, situate at the foot of Houtekamp's Hill, (Kloof), planted with a variety of Fruit-trees; there is also a large Watermill, and a piece of arable Land contiguous to the place. The above are open for inspection from this Day.

FOR PRIVATE SALE.

A FEMALE SLAVE, named Leentje, 19 years of age. She understands Embroidery and plain Needle-work, Confectionary, Washing, &c. and is also an able Nurse. If required, the purchase money may remain at interest for two years.

No. 115, Loop-street. D. G. BRASLER.

FOR PRIVATE SALE.

AN excellent covered Wagon with eight Horses and Harness; two of the Horses being 6, four of 5, one of 4, and the other 3 years of age. The Purchase Money may be held at interest, by giving approved security.—Apply at No. 13, Strand-street.

FOR SALE OR TO LET.

THAT very commodious and spacious House, No. 4, Plain-street, situate in the central part of this Town, well adapted for various trades and purposes. Terms will be found very moderate, on inquiring at No. 16, Church-street, corner of Ross-street.

FOR SALE OR TO LET.

A LARGE Wine Store, which may contain 300 leaguers of wine, situate alongside of the Mill leading to Green Point, near the Premises of Mr. D. DE VRIES.—Inquire at Mr. A. BRINK'S, Brose-street.

THE Widow of the late Mr. L. P. PETER, of Franche Hoek, offers for Private Sale, her well known and productive Farm, planted with 60,000 Vines, and a great variety of Fruit-trees, provided with the advantages of good running Water, with or without Fostage, and some Land in partnership, in Berg River's Hoek, well adapted for summer pasture. Also, one-half of the quit-rent Place, over the Franche Hoek Mountains, at River's Bend, well provided with good Pasture Fields for the Summer and Winter seasons. Every Person wishing to purchase, are requested to meet at the Place of the above mentioned Widow, on the 18th instant, in order to hear the conditions of sale, which are very favourable. The Purchase Money may remain at interest under mortgage of the Place, and approved Securities.

A Post-ride, for part of the way between Caledon and Stellenbosch, to whom a fair salary will be given. Whoever may be inclined to accept this situation, may inquire of the Undersigned, near Caledon, or at the Office of this Paper. February 1, 1831.

REQUIRED, A Man of good character as

A Post-ride, for part of the way between Caledon and Stellenbosch, to whom a fair salary will be given. Whoever may be inclined to accept this situation, may inquire of the Undersigned, near Caledon, or at the Office of this Paper. February 1, 1831.

ANY Person having any Claims against the

Estate of the late Mrs. de Witte, Widow of the late Mr. de Witte, is requested to give notice thereof to one of the Undersigned Executors, within three months from this date.

Cape Town, 16 Jan. 1831. G. J. GEYER, Esq. D. J. BOOISEN, Esq.

FOUND.

ON the 26th January last, two pieces of Money. The Owner may have the same, by giving a description of the Money, and paying the cost of this Advertisement.

Feb. 8, 1831. D. LEEUWENDAL.

TEN RIX-DOLLARS REWARD.

ABSCONDED since the 25th January last, a Slave Boy, named Jacob, about 16 years of age.—Whoever knows his name, will receive the above Reward; and those harbouring him, will be prosecuted according to Law.

H. A. SANDENBERG.

ABSCONDED.

SINCE the 14th January last, a Slave Girl, named Regina, belonging to the Undersigned. She is about 17 years of age, and resembles a beautiful Hotentot. Those who lodge her in prison, will be rewarded, and those harbouring her, will be prosecuted.

D. J. ASPELING, Sen. Feb. 8, 1831.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Jan. 28.—Sir Jan. Kinnear, brig, F. Machou, from Rio Dec. 25, to this port; Cargo sundries.

Mary & Jane, brig, J. Winter, from Mauritius Jan. 8, to London. Cargo sundries, Passengers, Mr. Bagnall & Brings a mail.

BAILED OUT OF TABLE BAY.

Jan. 28.—Africa, S. S. Sloop, to London.

30.—Africa, S. S. Sloop, to Mauritius.

—Columbia, A. S. Sloop, to Mauritius.

—Eochantra, W. Drog, to London.

31.—Africa, S. S. Sloop, to Mauritius.

VESSELS IN TABLE BAY.

Ship—Greenock, North, and Abercrombie Robinson.

Barke—Leda.

Ship—Redoubt, Passengers, U.S. Hambrick, S. S